

[Indenrigsministeren.]

Derfor har Spørgsmaalet egentlig ingen praktisk Interesse mere, i hvert Fald kun meget ringe praktisk Interesse.

Men det forundrer mig i øvrigt, at man lægger saa stor Vægt paa det nu, idet Venstrepartiet sammen med Det konservative Parti jo ikke har indført noget saadant i den Tid, de to ærede Partier havde Fler-tallet i begge Rigsdagens Ting, ja, Venstrepartiet endnu saa sent som i 1933, da Landbrugskrisen var paa sit højeste, ikke vilde give Tilslutning til et Krav paa dette Omraade, som da blev fremsat første Gang af Det konservative Folkeparti. Naar det er Tilfældet, kan det da umuligt have den livsvigtige Betydning, som jeg synes Venstres Ordfører tillægger det i Dag. Og naar den ærede konservative Ordfører siger, at det, det kommer an paa for ham, er ikke saa meget selve Realiteten, det er mere det principielle, ja, saa maa jeg rigtignok mene, at det dog er besynderligt, at den ærede konservative Ordfører, der har siddet som Medlem af Folketinget baade i 1924 og i 1928, ikke dengang har anset det for en principiel Nødvendighed at fremsætte dette Krav. Derfor maa jeg nu alligevel være af den Opfattelse, at man stiller dette Spørgsmaal op i et Relief, som Virkeligheden slet ikke svarer til.

Den ærede Ordfører for Venstre fremsatte den Opfattelse angaaende Aldersgrænsebestemmelsen, hvori det fastsættes, at Aldersgrænsen er den samme som ved Valg til Folketinget, at det er en løjerlig Ting, at man ikke i den kommunale Valglov kan se, hvad Valgsretsalderen er for Valg til de kommunale Raad. Det kan jeg nu ikke være enig med det ærede Medlem i. Naar vi har fastslaaet i Grundloven, hvad Valgsretsalderen er til Folketinget, tror jeg ikke, man kan sige, det er en Hemmelighed længere, saa er jeg sikker paa, at det rygtes forholdsvis hurtigt i Befolkningen, hvad Valgsretsalderen er. Og det er heller ikke saadan en Grille, som jeg har faaet, og som man vil anse for urimelig andre Steder. Jeg staar her med den norske Kommunalvalglov, hvor man har nøjagtig den samme Bestemmelse, idet der med Hensyn til Aldersgrænsen ved Kommunevalg staar, at stemmeberettiget ved kommunale Valg er enhver, der har statsborgerlig Stemmeret efter Grundlovens § 50. Og læser man saa efter i den norske Grundlovs § 50, ja, saa finder man der, at Valgsretsalderen ved Kommunevalg i Norge er, saa vidt jeg husker, 23 Aar. Altsaa principielt ganske svarende til det, jeg nu foreslaar for Danmarks Ved-

kommende. Kunde det ærede Medlem ikke udstrække sin Skandinavisme saa langt, at vi kunde skabe Ensartethed ogsaa paa dette Omraade?

Det ærede Medlem og tillige den ærede konservative Ordfører talte ogsaa om de Bestemmelser, der er fastsat vedrørende Tilflyttere. I det oprindelige Forslag var Grænsen sat ved 30. Juni, men denne Grænse er nu ændret til 15. November. I min Forelæggelsestale i Folketinget sagde jeg, at jeg gerne saa denne Dato rykket nærmere hen til Valget, og naar jeg ikke selv havde foreslaaet det, havde det sin Aarsag i, at man inden for Rigsdagens forskellige Partier paa et tidligere Tidspunkt havde været betænkelig ved at gennemføre Regelen om, at der fra visse Vælgere skulde kræves Oplysning om, hvorvidt de havde betalt deres Skat i andre Kommuner. Hvis man vilde opgive disse Betæneligheder, kunde man naa til at rykke Datoen for Tilflyttere nærmere til Valget, og det er det, der nu er sket under Forslagets Behandling i Folketinget. Den ærede konservative Ordfører (C. J. F. Sven) var saa venlig at sige herom, at jeg havde lidt Nederlag. Jeg ved ikke, hvad Nederlag der er for en Minister i, at man ændrer et Forslag efter Forhandling med Rigsdagens Partier. Jeg har altid anset det for en Ministers fornemste Opgave at tilvejebringe det rette Samarbejde mellem Rigsdag og Regering, og jeg kan ledsage dette med, at den Valglov, der nu foreligger her, anser jeg for at være helt ud saa god som og med Hensyn til Skattebetingelserne at have mange Fortrin fremfor det Forslag, jeg oprindeligt fremsatte, men jeg var, da jeg fremsatte Forslaget, ikke klar over, om Rigsdagens Partier vilde gaa med til en Ordning som den, der her er foreslaaet, hvorved visse Vælgere skal dokumentere deres Skattebetaling i en anden Kommune.

Saa har jeg kun tilbage Spørgsmaalet om den gældende Lovs § 27. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at hans Parti havde overmaade stor Sympati for den Henvendelse, der var kommet fra Kvindeorganisationerne. Jeg vil dog tro, at denne Sympati ikke kan være af just overvældende Art, idet Venstrepartiet i Folketinget anbefalede ikke at stemme imod denne Bestemmelse, hvorefter Forslaget om § 27 i den nye Affattelse vedtoges enstemmigt i Folketinget. Dette Spørgsmaal rejstes over for mig i et Samraad med Folketingets Udvalg, hvorunder man gjorde opmærksom paa, hvorledes den hittidige Bestemmelse ofte havde ført ud i en Karikatur med Hensyn til Ud-